

[Pia Kjærsgaard]

me. Vi skal stadig væk modtage krigsfanger og andre, der er i akut nød, men grænsen hos den danske befolkning er jo for længst overskredet. Som det blev udtrykt forleden aften i TV-Avisen af en chefredaktør fra en avis, som ellers nok har haft en lidt anderledes holdning til dette her problem: Isen kan snart ikke bære. Jeg er enig i, at man er ude på tynd is, og det er det, jeg synes vi skal have gjort noget ved.

Birthe Rønn Hornbech (V):

I en tid, hvor flygtningeproblemet er blevet meget påtrængende i Danmark og kan virke ret voldsomt på store dele af befolkningen, vil jeg benytte lejligheden til at slå de helt fundamentale principper for Venstres udlændingepolitik fast.

Venstre vedkender sig vore internationale forpligtelser, herunder flygtningekonventionen; det burde være overflødigt at sige det. Vi tager stærkt afstand fra knægtelse af de mest elementære menneskerettigheder, som vi ser det f.eks. i dele af det tidligere Jugoslavien.

Men i Venstre erkender vi, at den udlændingepolitik, der er Danmarks, er fuld af dilemmaer, som vi – ikke mindst i lyset af de prognoser, justitsministeren har fremsat vedrørende flygtninge fra det tidligere Jugoslavien – ikke bør vige tilbage for at diskutere i højere grad, end vi hidtil har gjort.

Der kan ikke være nogen tvivl om, at Venstre i årevis har ønsket en stramning af udlændingeloven, ikke mindst familiesammenføringsreglerne. Vi fik ikke i foråret, hvad vi ønskede; vi tog det, vi kunne opnå, og stod naturligvis last og brast med den politiske aftale, der blev indgået med et stort flertal her i Folketinget.

Men det er et dilemma, vi befinder os i. Det er et dilemma, at vi trods indvandrerstop stadig gennem familiesammenføringsreglerne har så stor tilgang af udenlandske statsborgere fra indvandrerlandene. Det er et dilemma, fordi vi netop har det indvandrerstop, at vi samtidig må lukke af for en række mennesker, som ønsker uddannelse her, som kunne berige landet kulturelt osv. Vi føler i stigende grad det dilemma, at vi på den ene side taler mere og mere om menneskerettigheder, samtidig med at vi ved, at nogle af de familiesammenføringer, der finder sted i form af arrangerede ægteskaber, bryder med de mest fundamentale menneske-

rettigheder, nemlig retten til at gifte sig med hvem man vil. Men hvem tør sige det, og hvem tør gøre noget ved det? Det er et ømtåligt problem.

Men de tider, hvor vi ikke tør tage ømtålige problemer op, bør være forbi. Problemet har været kendt i årtier, og stadig flere indvandrerkvinder søger til krisecentre, fordi de ikke kan holde ægteskaberne ud og ikke har andre steder at henvende sig. De kvinder er nærmest retsløse i dag.

I Venstre ønsker vi, at der skal tales om, hvilke krav danskerne ønsker at stille til udlændingene. Vi er tilfredse med, at det socialdemokratiske beslutningsforslag blev vedtaget i foråret, men vi skal videre. Faktisk tror jeg, at det er meget vigtigt, at udlændinge ved, hvilke forventninger vi stiller til dem. De opfører sig jo blot, som de tror at vi forventer, og vi har nok for længe forventet alt for lidt.

I Venstre mener vi ikke, at udlændinge skal tvinges til at blive dårlige kopier af danskerne. De udlændinge, der vil blive her, skal ikke assimileres, men integreres. Men jo flere udlændinge, der kommer til Danmark, jo mere påtrængende bliver det også at diskutere, hvor store forskelle vi kan tåle i et lille land som Danmark.

Et stort flertal i Folketinget har for nylig vedtaget en lov om midlertidig opholdstilladelse for visse grupper af asylansøgere fra det tidligere Jugoslavien. Den store tilstrømning af asylansøgere fra det krigshærgede Jugoslavien har gjort det nødvendigt at behandle problemet anderledes end før. Der er ganske enkelt ikke plads til den individuelle meget ressourcekrævende asylprocedure. Det er baggrunden for den særlige lov.

Det er også et dilemma, at vi i den grad har gjort flygtninge til indvandrere; det tærer på ressourcerne. Efter Venstres opfattelse bør en flygtningepolitik være dynamisk: flest muligt bør sluses gennem systemet og flest muligt hjælpes tilbage for at genopbygge deres land.

Det er en misforstået flygtningepolitik at bruge ressourcerne på at gøre dem, der selv har fundet til Danmark, til indvandrere, mens andre lades i stikken. Det er et dilemma, at vor asylprocedure bruges af så mange, som slet ikke er berettiget til asyl. Det tager ressourcerne fra de allerdårligst stillede flygtninge, som aldrig når frem til Danmark. Derved bliver Dan-